

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi vesilain, yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetun lain, vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain 2 §:n sekä terveydenhoitolain 52 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan vesialan lainsäädäntöä muutettavaksi eräiltä osiltaan kansallisen lainsäädännön sopeuttamiseksi Euroopan yhteisöjen (EY) oikeuteen Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa (ETA-sopimus) edellytetyllä tavalla. Lakiehdotuksilla pantaisiin täytäntöön ne EY:n vesialan direktiivit, jotka sisältyvät sanottuun sopimukseen. Näitä direktiivejä on yhteensä kolmesta. Lisäksi lakiehdotuksilla pantaisiin osaksi täytäntöön neljä

sellaista sopimukseen sisältyvää muuta ympäristödirektiiviä, jotka koskevat osittain vesien-suojelua.

Vesilain tapauskohtainen päätöksentekojärjestelmä pysyisi voimassa siten, että lisäksi olisi noudatettava direktiiveissä säädettyjä kiinteitä rajoituksia ja muita määräyksiä.

Muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen kanssa.

YLEISPERUSTELUT

1. Esityksen yhteiskunnallinen merkitys

1.1. Tavoitteet

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimuksen) 74 artiklaan perustuvassa liitteessä XX viitataan otsikon II. VESI alla 13:een Euroopan yhteisöjen (EY:n) neuvoston vesiensuojelua ja vedenhankintaa koskevaan direktiiviin. Nämä kattavat vähäisin poikkeuksin EY:n vesialan lainsäädännön sellaisena kuin tämä oli ETA-sopimuksesta käytyjen neuvottelujen aikana. Lisäksi eräissä samassa liitteessä mainituissa muiden alojen ympäristönsuojeludirektiiveissä on myös vesiensuojelua koskevia säännöksiä.

ETA-sopimuksessa edellytetään kansallisen lainsäädännön sopeuttamista EY:n oikeusjärjestelmään. EY:n vesialan säädökset ovat kaikki direktiivejä, jotka edellyttävät valtionsisäistä täytäntöönpanoa. Vesialan direktiiveistä useimmat ovat luonteeltaan hyvin yksityiskohtaisia

ja määrittävät usein myös käytettävissä olevat keinot. Eräissä, Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymistä ja sopimuksen soveltamista koskevan lakiehdotuksen (lakiehdotus 1, HE 95/1992 vp) 2 §:n 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa direktiivin säännös voi olla sovellettavana myös ilman kansallista täytäntöönpanoa. Tällainen välitön oikeusvaikutus saattaisi määräädellytyksin ulottua myös vesialan direktiiveihin, mutta asiaa koskeva EY-oikeudellinen käytäntö ei toistaiseksi ole selkiytynyttä.

ETA-sopimuksen kuuluvat seuraavat vesialan direktiivit:

Neuvoston direktiivi, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1975, jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettun pintaveden laatuvaatimuksista (75/440/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 4 päivänä toukokuuta 1976, tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (76/464/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 9 päivänä lokakuuta 1979, jäsenvaltioissa sovellettavista juomaveden valmistamiseen tarkoitettujen pintaveden määritysmenetelmistä sekä näytteenotto- ja analysointitiheydestä (79/869/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (80/68/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1980, juomaveden laadusta (80/778/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1982, kloorialkaalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (82/176/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 26 päivänä syyskuuta 1983, kadmumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (83/513/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 8 päivänä maaliskuuta 1984, muiden alojen kuin kloorialkaalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/156/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 9 päivänä lokakuuta 1984, heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/491/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (86/280/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1988, direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (88/347/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1990, direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (90/415/ETY); sekä

Neuvoston direktiivi, annettu 21 päivänä toukokuuta 1991, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (91/271/ETY).

Lisäksi seuraavat titaanidioksiditeollisuutta koskevat direktiivit liittyvät osaksi vesiensuojel-

luun ja vesilainsäädäntöön, vaikkakin ne on ETA-sopimuksen liitteessä XX ryhmitelty otsikon V. JÄTE alle, jätehuollon piiriin kuuluviksi:

Neuvoston direktiivi, annettu 20 päivänä helmikuuta 1978, titaanidioksiditeollisuuden jätteistä (78/176/ETY);

Neuvoston direktiivi, annettu 3 päivänä joulukuuta 1982, menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi (82/883/ETY); sekä

Neuvoston direktiivi, annettu 24 päivänä tammikuuta 1983, titaanidioksiditeollisuuden jätteistä annetun direktiivin 78/176/ETY muuttamisesta (83/29/ETY).

Myös seuraava asbestia koskeva direktiivi liittyy osaksi vesiensuojeluun ja vesilainsäädäntöön, vaikkakin se on ETA-sopimuksen liitteessä XX ryhmitelty otsikon III. ILMA alle, ilmansuojelun piiriin kuuluvaksi:

Neuvoston direktiivi, annettu 19 päivänä maaliskuuta 1987, asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä (87/217/ETY).

Mainittujen titaanidioksiditeollisuutta ja asbestia koskevien direktiivien täytäntöönpano vesiensuojelun osalta tapahtuisi vesilain nojalla annettavien valtioneuvoston päätöksin.

Muista ETA-sopimukseen kuuluvista direktiiveistä, jotka on ryhmitelty sopimuksen liitteen XX eri otsikoiden alle, liittyy kolme osaksi vesiensuojeluun.

Puhdistamolietteen käyttöä maataloudessa koskeva direktiivi, jolla on vaikutusta vesiensuojeluun, on ETA-sopimuksen liitteessä XX ryhmitelty otsikon V. JÄTE alle:

Neuvoston direktiivi, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (86/278/ETY).

Yleisiä ympäristöä koskevia säännöksiä, jotka vaikuttavat myös vesiensuojeluun, annetaan seuraavilla ympäristövaikutusten arviointia koskevalla direktiivillä ja geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista ympäristöön levittämistä koskevalla direktiivillä:

Neuvoston direktiivi, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (85/337/ETY); sekä

Neuvoston direktiivi, annettu 23 päivänä huhtikuuta 1990, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön (90/220/ETY).

Edellä mainittujen direktiivien 86/278/ETY, 85/337/ETY ja 90/220/ETY perusteella vesilainsäädäntöön mahdollisesti tehtävistä muutoksista on tarkoitus säätää erikseen. Niitä ei siis miltään osin pantaisi täytäntöön nyt annettulla esityksellä. Samoin säädettäisiin erikseen niistä ETA-sopimuksesta johtuvista, vesioikeudellisia yhteisöjä koskevista vesilain muutoksista, joilla muutetaan kansalaisuus- ja asuinpaikkavaatimuksia yhteisöläinsäädännössä.

Vesialan direktiivit sisältävät sekä raakaveden laatuvaatimuksia että päästömääräyksiä koskevia sitovia, kansallisen lainsäädännön sopeuttamista edellyttäviä säännöksiä. Sopeuttaminen koskee direktiivien aineellisia määräyksiä sekä vesioikeudellista lupakäytäntöä ja valvontaa.

Tavoitteena direktiivien täytäntöönpanossa on Suomen hyvän vesiensuojelutason säilyttäminen. Sopeuttaminen ei saa johtaa Suomessa edellytetyn jätevesien puhdistustason alentumiseen tai laitospohjaisesta lupaharkinnasta luopumiseen. Kuitenkin on tarpeen asettaa vähimmäisvaatimuksina direktiivien mukaiset rajat arvot direktiiveissä mainittujen aineiden päästöille. Näistä osalle ei nykyisin ole vesioikeuden päätöksissä annettu päästömääräyksiä. Toisaalta eräiden direktiivien sisältö on jäänyt jälkeen vesiensuojelun kehityksestä. Tämä voi johtaa tarpeeseen estää tai rajoittaa jo suoraan säännöksissä direktiiviä tehokkaammin yksittäisten ympäristölle tai terveydelle vaarallisten aineiden pääsyä vesistöihin tai yleiseen viemäriin. Eräät päästöt pohjavesiin on kiellettävä kokonaan sen ohella, että useat muut pohjavesiä vaarantavat päästöt olisi säädettävä lupamenettelyn alaisiksi. Kuitenkin tapauskohtaiseen harkintaan perustuva ehdoton pohjaveden pilaamiskielto on samalla tärkeätä säilyttää. Tämä saattaa edellyttää kiellon laajentamista enemmän kuin mitä direktiivistä suoraan johtuu.

Vesiensuojelua koskevilla direktiiveillä pyritään voimakkaammin rajoittamaan elohopean, kadmiumin sekä eräiden torjunta-aineiden ja

kloorattujen orgaanisten yhdisteiden joutumista vesistöihin ja pohjavesiin (direktiivit 76/464/ETY, 80/68/ETY, 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY, 86/280/ETY, 88/347/ETY ja 90/415/ETY). Nämä aineet on valittu myrkyllisyyden, kertyvyyden ja pysyvyyden perusteella. Huomiota kiinnitetään myös esimerkiksi useiden metallien, öljyjen, syanidien ja fluoridien päästöjen valvontaan (76/464/ETY).

Direktiiveissä asetetaan talousveden laatuvaatimusten (80/778/ETY) lisäksi vesilaitosten käyttämän pintaveden laadulle vähimmäisvaatimuksia ja tarkkailuvelvoitteita (75/440/ETY ja 79/869/ETY). Näillä pyritään turvaamaan ihmisten käyttämän juomaveden pysyvä hyvä laatu. Suomen vesilaitosten jakaman veden laatu ei nykyisin kaikissa tapauksissa vastaa hyvää eurooppalaista tasoa.

Direktiivien täytäntöönpanon keskeisenä lähtökohtana on, että Suomen luonto ja vedet ovat luontaisesti herkkiä likaantumaan ja pilaantumaan. Siten Suomen vesiensuojelun korkea taso on tarpeen pitää yllä asettamalla päästöille riittävän tiukkoja rajoituksia.

1.2. Keinot

Suomen ja EY:n ympäristölainsäädännöt eivät yleisesti poikkea paljon toisistaan, vaikka yksityiskohdissa onkin paljon eroja. Suurimmat eroavuudet ovat Suomen vesilain mukaisen päätöksenteon ja EY:n vesiensuojeludirektiivien täytäntöönpanon ja valvonnan välillä. Suomen vesilainsäädännössä vesistöä koskeva lupamenettely perustuu joustaviin lupaharkintasäännöksiin. Näiden nojalla lupa annetaan laitospohjaisesti päätöksessä asetettavien ehtojen. EY:n direktiiveillä taas laajalti säädetään kiinteistä ainekohtaisista raja-arvoista, standardeista. Pääosin standardeja kuitenkin sovelletaan osana hallinnollista lupamenettelyä, ja itse asiassa useimmat vesiensuojeludirektiivit edellyttävät lupajärjestelmän olemassaoloa ja ylläpitämistä. Luvan tarve on direktiiveissä useimmiten ilmaistu kiinteästi, eikä se siten perustu pilaamiskynnyksen ylittymiseen.

ETA-sopimuksen täytäntöönpanemiseksi liitteen XX osalta vesilainsäädäntöä on tarkistettava niin, että se mahdollistaa EY:n yleisten päästö- ja laatumääräysten voimaansaattami-

sen sekä voimassa olevien lupaehtojen tarkistamisen direktiivien edellyttämällä tavalla.

Lakiehdotusten periaatteena on toteuttaa direktiivien täytäntöönpano säilyttämällä Suomen vesilainsäädännön periaatteet sekä tapauskohtainen vesioikeudellinen lupamenettely. Myös vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen (283/62) mukainen ennakkoilmoitusmenettely säilyisi vesien suojelun valvonnan välineenä.

Lakiehdotuksissa on yleisenä lähtökohtana, että vesiensuojeludirektiivit ovat niin sanottuja minimidirektiivejä, jotka eivät estä kiinteitä vähimmäisvaatimuksia tehokkaampaa vesien suojelua. Mahdollisuus ETA-sopimuksen liitetä XX tehokkaampaan ympäristönsuojeluun on lisäksi nimenomaisesti todettu sopimuksen 75 artiklassa.

Ehdotetuissa säännöksissä on pyritty yleensä vain direktiivien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanoon. Tätä tehokkaamman vesiensuojelun toteuttaminen jäisi siten tapauskohtaisten luparatkaisujen varaan vesilain voimassa olevien 10 luvun 24 ja 24 a §:n mukaisesti. Tarkoitus ei ole, että valtioneuvoston päätöksiin sisältyvät kiinteät vähimmäisvaatimukset samalla edustaisivat ohjeellista tai suotavaa vesiensuojelun tasoa tapauskohtaisessa lupa- ja lupamääräysharkinnassa. Tämä näkökohta on erityisen painava silloin, kun vastaava vähimmäisvaatimukset osoittava direktiivi on jäänyt jälkeen vesiensuojelun kehityksestä.

Esityksessä lakeihin ehdotetaan otettavaksi ETA-sopimuksen liitteessä XX mainittujen direktiivien edellyttämät perussäännökset. Pääosa näistä säännöksistä olisi luonteeltaan valtuutussäännöksiä. Koska direktiivit menevät pitkälle yksityiskohtiin, tarkemmat määräykset kunkin direktiivin täytäntöönpanosta annettaisiin valtuutussäännösten nojalla valtioneuvoston päätöksillä sekä eräiltä osin sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä. Tämä on tarkoituksenmukaista senkin vuoksi, että sama direktiivi saattaa edellä jaksossa 1.1 selostetuvin tavoin koskea sekä vesiensuojelua että ilman suojelua tai jätehuoltoa ja että jätehuolto- ja ilmansuojelulainsäädännön nojalla annettavat tarkemmat määräykset on tarkoitus antaa valtioneuvoston päätöksellä. Vesilain nojalla on tähän asti annettu tarkempia säännöksiä asetuksella, mutta ympäristönsuojelulainsäädännön yhtenäisyyden vuoksi säädöstasoksi ehdotetaan valtioneuvoston päätöstä.

Talousveden laatua koskevat yleiset määrä-

ykset ja ohjeet on tähän asti annettu lääkintöhallituksen, 1 päivästä tammikuuta 1991 sosiaali- ja terveyshallituksen, yleiskirjeinä. Nämä tehtävät ovat siirtyneet 1 päivästä syyskuuta 1992 sosiaali- ja terveysministeriölle.

Säännökset on mahdollisimman laajalti laadittu siten, että ne kattaisivat myös ETA-sopimuksen piiriin mahdollisesti myöhemmin tulevat direktiivit ja nykyisten direktiivien muutokset siten kuin vesilain 21 luvun 14 §:ssä ehdotetaan. Sellaista valtuutussäännöstä, joka ennalta kattaisi kaikki tulevat EY-säännökset, ei ETA-lainsäädännössä yleensä ole pidetty asianmukaisena. Alaltaan yleisiä valtuuksia lakia alemmantasoisten vesiensuojelumääräysten antamiseen ei ehdotuksen valmistelussa ole pidetty tarkoituksenmukaisina vesiensuojelun monimuotoisuuden ja vesioikeudellisen päätöksentekojärjestelmän luonteen vuoksi.

Siitä periaatteesta, että valtioneuvoston päätöksissä yksilöitävä vesiensuojelun kiinteä vähimmäistaso vastaa asianomaisia direktiivejä, on ehdotuksessa poikettu tehokkaamman suojelun suuntaan lähinnä vain silloin, kun luvanvaraiseksi asetettua vaarallista kemikaalia ei Suomessa ole tarpeen ensinkään käyttää tai kun sitä voidaan käyttää vain erityisissä olosuhteissa. Näin voidaan myös välttyä uudelta lupamenettelyltä. Tällaisissa erityistapauksissa jo valtioneuvoston päätökset voisivat siis sisältää direktiiviä ankarampia määräyksiä. Vesilain säännökset, joilla valtioneuvostolle annettavat valtuudet sidotaan ETA-sopimuksen liitteeseen XX, olisivat siten keskenään jossakin määrin eriaisteisia valtuuksien laajuuden osalta.

Pohjavesien suojelun osalta sääntely rakentuisi toiselle pohjalle kuin vastaava direktiivi, jotta kokonaan uuden lupamenettelyn luominen pohjavesien suojeluun voitaisiin välttää. Tämä voi eräissä tapauksissa merkitä suojelun tiukentumista. Jo direktiivi itsessään edellyttää eräiden pohjavesipäästöjen kieltämistä vesilakia ehdottomammin.

Talousveden valvonta tapahtuisi mahdollisimman pitkälti nykyisen, toimivaksi osoittautuneen käytännön pohjalta.

2. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Ympäristöministeriö asetti 29 päivänä elokuuta 1991 toimikunnan (VESTA-toimikunta), jonka tehtävänä oli arvioida ETA-sopimukseen liittyviä vesialan direktiivejä Suomen vesilain-

säädännön ja vesilupakäytännön kannalta, valmista ehdotus Suomen vesilainsäädännön ja mahdollisesti muun tarvittavan lainsäädännön muuttamiseksi ja sitovien EY-direktiivien huomioimiseksi voimassa olevissa luvissa, arvioida vesiviranomaisten toimintaa direktiivien täytäntöönpanon kannalta sekä tehdä tarvittavat muutosehdotukset. Toimikunnassa olivat edustettuina ympäristöministeriö, oikeusministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, kauppa- ja teollisuusministeriö, sosiaali- ja terveysministeriö, vesi- ja ympäristöhallitus, vesioikeudet, Teollisuuden keskusliitto, Suomen Kaupunkiliitto ja Suomen Kunnallisliitto.

Toimikunta antoi yksimielisen mietintönsä (komiteamietintö 1992:21) 29 päivänä toukokuuta 1992. Ympäristöministeriö on varannut 25 eri taholle tilaisuuden lausunnon antamiseen mietinnön johdosta. Hallituksen esityksen viimeistely on tapahtunut oikeusministeriössä yhteistyössä ympäristöministeriön ja sosiaali- ja terveysministeriön kanssa.

3. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksestä ei aiheudu organisatorisia vaikutuksia.

Koska Suomen vesiensuojelu on jo nyt keskimäärin korkealla tasolla, ei lakiehdotuksilla ole sanottavia taloudellisia vaikutuksia.

Kuitenkin direktiivien täytäntöönpanosta aiheutuva suunnittelu-, tarkkailu- ja raportointivelvoitteiden lisääntyminen vaikuttaa viranomaisten käytettävissä oleviin voimavaroihin ja työn painottumiseen. Uusien lupien käsittely, lupien määräaikaisten tarkistaminen ja tarkkailuvelvoitteiden lisääntyminen voivat aiheuttaa voimavarojen lisäämistarvetta sekä hallintoviranomaisten, vesitusomistajien ja toiminnanharjoittajien osalta.

Vesilaitoksille aiheutuu kustannuksia vedenkäsittelymenetelmien tehostamisesta, kun teknis-esteettisin perustein annettavat laatuvaatimukset, jotka aikaisemmin ovat olleet vain suosituksia, toteutetaan. Tällä hetkellä noin viidennes vesilaitosten jakamasta vedestä ei jatkuvasti täytä näitä suosituksia. Ongelmia on lähinnä pienillä vesilaitoksilla. Valvontatutkimuksiin sisältyvien määritysten lukumäärän sekä tutkimustiheyden lisääntyminen nostaa valvontakustannuksia.

ETA-sopimuksen johdosta eräitten kloorattujen orgaanisten aineitten puhdistus- ja tarkkailukustannusten lisääntyminen vaikuttaa joillekin toiminnanharjoittajille vesiensuojelutoimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Vesilaki

1 luvun 20 a §. Vesilain 1 luvun 19 §:ssä säädetyn vesistön pilaamiskiellon sekä saman luvun 20 §:ssä säädetyn pienen vesiuoman ja altaan pilaamiskiellon lisäksi ehdotetaan 1 momentissa säädettyä velvollisuutta seurauksista riippumatta hakea vesioikeuden lupa sellaisille sanottuja vesiä, uomia ja altaita koskeville päästöille, joista valtioneuvoston päätöksellä erikseen määrätään. Tämän pykälän nojalla annettava määräys voisi kuitenkin koskea vain sellaisia päästöjä, joita tarkoitetaan ETA-sopimukseen sisältyvissä vesiensuojelua koskeissa direktiiveissä.

Pykälän 2 momentin nojalla lupiin, joiden

tarve perustuu 1 momentin nojalla annettavaan valtioneuvoston määräykseen, sovellettaisiin, mitä 1 luvun 19 §:ssä edellytetystä luvasta on voimassa. Luvalla olisi siten samalla tavanomaisen pilaamisluvan oikeusvaikutukset. Lupaviranomaisena olisi kuitenkin kaikissa tapauksissa vesioikeus. Käytännössä kyse olisi paljolti siitä, että lupa on tarpeen samanaikaisesti sekä 1 luvun 19 §:n että ehdotetun 1 luvun 20 a §:n nojalla. Uusia luvantarvetilanteita ei näissä tapauksissa synny.

Tässä pykälässä tarkoitettuja direktiivejä ovat direktiivi tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta (76/464/ETY), jäljempänä puitedirektiivi, sekä sen niin sanottu tytärdirektiivit. Puitedirektiivin 3 ja 7 artiklassa edellytetään direktiivin liitteen I ja II luettelos-

sa tarkoitettujen aineiden päästöiltä pintavesiin viranomaisen etukäteislupaa, jossa voidaan asettaa tarvittavat päästömääräykset. I luettelon osalta direktiiviä täydentäviä tytärdirektiivejä ovat direktiivi kloorialkaalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (82/176/ETY), direktiivi kadmumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (83/513/ETY), direktiivi muiden alojen kuin kloorialkaalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/156/ETY), direktiivi heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/491/ETY), direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (86/280/ETY), direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (88/347/ETY) ja direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (90/415/ETY).

Samoin pykälä koskisi direktiiviä yhdyskuntajätevesien käsittelystä (91/271/ETY). Direktiivin 12 ja 13 artiklassa edellytetään erältä yhdyskuntajätevesien ja teollisuusjätevesien päästöiltä vesistöön artikloissa asetettuihin määräaikoihin mennessä joko lupamenettelyä tai vesiensuojeluväimusten asettamista yleisin säännöksiin. Teollisuudenalojen monimuotoisuuden vuoksi seurauksista riippumaton lupamenettely olisi käytännössä ainoa vaihtoehto direktiivin 13 artiklan täytäntöönpanemiseksi. Yhdyskuntajätevesien osalta yleisen luvanvaraisuuden säätämisen tarve jäisi ratkaistavaksi valtioneuvoston päätöksessä. Käytännössä jo nyt vesioikeuden lupa haetaan useimmissa direktiivin 12 artiklassa tarkoitetuissa tilanteissa.

Tämän pykälän nojalla annettavat valtioneuvoston päätökset koskisivat erältä osin myös titaaniidioksiditeollisuuden päästöjä vesistöön. Titaaniidioksiditeollisuutta koskevat direktiivit, jotka liittyvät myös vesiensuojeluun, on ETA-sopimuksessa ryhmitelty jätehuollon piiriin kuuluviksi. Näitä ovat direktiivi titaaniidioksiditeollisuuden jätteistä (78/176/ETY), direktiivi menettelytavoista titaaniidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi (82/883/ETY) sekä direktiivi, jolla muutetaan direktiiviä

78/176/ETY titaaniidioksiditeollisuuden jätteistä (83/29/ETY).

Lupamenettelyn ala lisääntyisi jossakin määrin sen vuoksi, että pykälän mukainen luvanvaraisuus perustuisi välittömästi päästöjen laatuun ilman tapauskohtaista seurausharkintaa. Erältä osin järjestelmällisen vesiensuojelun piiriin tulisi aineita, joihin lupakäytännössä ei tähän asti ole kiinnitetty sanottavaa huomiota. Pääosin kuitenkin kysymys on toimenpiteistä, joiden vesiensuojelu Suomessa jo on järjestetty asianmukaisella tavalla.

Sen johdosta, että eräiden aineiden päästöt nimenomaisesti kiellettäisiin, on vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen 1 §:ssä säädettyä aineluetteloa tarpeen erikseen tarkistaa.

1 luvun 22 a §. Voimassa oleva 1 luvun 22 § sisältää pohjaveden pilaaamista koskevan ehdotoman kiellon. Pilaantuminen ratkaistaan kuitenkin tapauskohtaisesti laissa määriteltyjen edunloukkausten pohjalta. Mikään päästö selaisenaan ei ole kielletty.

Sanottua pykälää täydentämään ehdotetaan lukuun uutta 22 a §:ää. Kielletynä toimenpiteenä, johon vesioikeuden lupaa ei voi saada, pidettäisiin tämän mukaan ilman tapauskohtaista vaikutusharkintaa myös sellaista toimenpidettä, josta valtioneuvoston päätöksellä erikseen määrättäisiin. Valtioneuvoston määräys voisi koskea vain toimenpiteitä, joita tarkoitetaan ETA-sopimukseen sisältyvissä pohjavesien suojelua koskevissa direktiiveissä. Käytännössä kyse olisi lähinnä pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annetusta direktiivistä (80/68/ETY). Kysymys olisi osaksi sellaisista vaarallisten aineiden päästöistä, jotka sanotussa direktiivissä on kielletty kokonaan, osaksi sellaisista päästöistä, jotka direktiivissä on jätetty tapauskohtaisten rajoitusten varaan.

Luvun 22 §:ssä säädetyn pohjaveden pilaauskiellon tavoin ehdotettu kielto olisi ehdoton, eikä päästöjä pohjaveteen koskevaa uutta lupajärjestelmää ole tarkoitus luoda. Ilman ehdotettua kiellon laajennusta tämä olisi välttämätöntä, koska vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen mukainen ennakoilmoitusmenettely ei täytä edellä mainitun direktiivin 4—9 artiklassa asetettua lupamenettelyvaatimusta. Ehdotettu kielto koskisi sekä niitä päästöjä, joita direktiivissä on välittömästi rajoitettu, että niitä päästöjä, jotka direktiivissä on asetettu ennakkotarkastuksen

ja lupamenettelyn alaiseksi. Käytännössä tämä merkitsee jossakin määrin kiellettyjen toimenpiteiden alan laajentumista, vaikkakin suuri osa ehdotuksen mukaisesti kiellettävistä päästöistä onkin kielletty jo voimassa olevan 1 luvun 22 §:n nojalla.

Ehdotettuun säännökseen liittyvä ennakkovalvonta tapahtuisi ennen muuta vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen mukaisesti. Asetuksen 1 §:n aineluettelon ja 3 §:n laitosluettelon täydentäminen on erikseen valmisteltavana.

1 luvun 23 a §. Lainkohdan mukaan valtioneuvoston päätöksellä voitaisiin määrätä pintavesiä suojaava yleinen päästökielto puitedirektiivin liitteen luettelossa I mainituille vaarallisille aineille. Mahdollisuus on tarkoitettu käytettäväksi, jos direktiivien vaatimukset voidaan siten saavuttaa lupamenettelyä tarkoituksen mukaisemmin. Sanotusta direktiivistä ja sen suhteesta niin sanottuihin tytärdirektiiveihin johtuu, että direktiivin säännökset I luettelon aineista itse asiassa koskevat vain aineita, joille on asetettu raja-arvot tämän direktiivin nojalla tai myöhemmin annetuilla direktiiveillä. Ehdotoman päästökiellon sijasta voitaisiin asettaa myös samojen aineiden päästöille vesistöön tai vesistöä pienempään uomaan tai altaaseen yleisiä rajoituksia.

Pykälän nojalla annettavat määräykset olisivat voimassa lupamenettelystä ja luvan tarpeesta riippumatta. Pykälään perustuvat kiellot otettaisiin huomioon määrättäessä valtioneuvoston päätöksellä 1 luvun 20 a §:n mukaista luvanvaraisuutta.

Valtioneuvoston päätöksessä asetettavat vähimmäisvaatimukset voisivat aina olla ankarampia kuin direktiivissä asetetut vähimmäisvaatimukset. Tarkoitus kuitenkin on, että pykälän mukaiset lupamenettelystä riippumattomat määräykset annetaan vain eräiden vesiympäristössä vaarallisimpien aineiden osalta. Muutoin vesistöpäästöjen direktiiveihin perustuva rajoittaminen tapahtuisi ehdotetun 10 luvun 24 c §:n nojalla.

Tässä pykälässä tarkoitettuja direktiivejä ovat puitedirektiivin ohella direktiivi kloorialkaalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (82/176/ETY), direktiivi kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (83/513/ETY), direktiivi muiden alojen kuin kloorialkaalielektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/156/ETY), direktiivi heksa-

kloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/491/ETY), direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (86/280/ETY), direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (88/347/ETY) ja direktiivi direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (90/415/ETY).

Tämän pykälän nojalla valtioneuvosto voisi antaa myös määräyksiä, jotka koskevat yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä (91/271/ETY) tarkoitettua puhdistamolietteen veteen sijoittamista. Direktiivin 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu päästökielto on toteutettava vasta 31 päivään joulukuuta 1998 mennessä, mutta Suomen olosuhteiden kannalta ei ole estettä saattaa voimaan sitä välittömästi. Tällöin artiklan 4 kohta ei edellyttäisi erityisiä toimenpiteitä. Artiklan 1 ja 2 kohtien täytäntöönpano tapahtuisi 10 luvussa säädettyjen vesioikeuden lupien, vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen mukaisen ilmoitusmenettelyn sekä jätehuoltoa koskevien säännösten soveltamisen yhteydessä ilman että siitä tarvitsee erikseen säätää.

1 luvun 23 b §. Lainkohdan mukaan valtioneuvoston päätöksellä voitaisiin määrätä, että yleiseen viemäriin ei saa johtaa ympäristölle vaarallista ainetta tai johtaminen saisi tapahtua vain päätöksestä ilmenevin perustein. Siltä osin kuin päästö kiellettäisiin kokonaan, ei puitedirektiivissä edellytettyä tapauskohtaista lupamenettelyä erikseen tarvittaisi.

Valtioneuvoston päätös voisi 2 momentin nojalla koskea vain puitedirektiivin liitteen luetteloon I sisältyviä vaarallisia aineita, ja näistäkin vain sellaisia, joille on asetettu raja-arvot edellä 23 a §:n perusteluissa mainituissa muissa direktiiveissä.

Valtioneuvoston päätöksessä asetettavat vähimmäisvaatimukset voisivat olla ankarampia kuin direktiivissä asetetut vähimmäisvaatimukset. Tarkoitus kuitenkin on, että pykälän mukaiset lupamenettelystä riippumattomat määräykset annetaan vain eräiden vesiympäristössä vaarallisimpien I luettelon aineiden osalta. Muutoin viemäripäästöjen direktiiveihin perus-

tuva rajoittaminen tapahtuisi muiden säännösten nojalla. Lain 10 luvun 31 §:n nojalla säädettäisiin yleiseen viemäriin johdettavia päästöjä koskevasta luvanvaraisuudesta niiden edellä mainittujen I luettelon aineiden osalta, joiden päästöjä ei kokonaan kielletä 1 luvun 23 b §:n nojalla. Lisäksi yleiseen viemärlaitokseen johdettavista teollisuusjätevesistä säädettäisiin yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetussa laissa (982/77).

9 luvun 3 a §. Pykälä koskee yhdyskunnan tarpeisiin vesistöä johdettavaa raakavettä. Valtioneuvoston päätöksellä määrättäisiin raakaveden laatuvaatimuksista sekä juomavettä valmistavan laitoksen omistajan tarkkailu- ja ilmoitusvelvollisuudesta. Säännös on tarpeen EY:n direktiivien 75/440/ETY ja 79/869/ETY täytäntöönpanemiseksi. Direktiivien edellyttämien toimintaohjelmien täytäntöönpanosta säädettäisiin kuitenkin erikseen 10 luvun 24 d §:ssä. Sanotut ohjelmat kohdistuvat käytännössä ennen muuta jäteveden johtamiseen.

Edellä mainittujen direktiivien päättämistarkoituksena on vesiensuojelun ja terveydenhoidon edistäminen veden saannin turvaamiseksi. Direktiivit eivät toisaalta koske itse juomavettä kuten direktiivi 80/778/ETY, jonka täytäntöönpanosta säädettäisiin terveydenhoitolaissa (469/65).

9 luvun 16 §. Pykälässä säädetään niin sanotusta tekopohjaveden muodostamisesta. Uuden 2 momentin mukaan pykälässä tarkoitettuun veden johtamiseen vaadittaisiin seurauksista riippumatta vesioikeuden lupa. Lupaa ei saisi myöntää, jos toimenpiteestä voisi aiheutua 1 luvun 22 §:ssä kiellettyä pilaantumista tai jos se olisi ehdotetun 22 a §:n vastainen. Muutoin luvasta olisi voimassa, mitä 9 luvun 8 §:ssä säädetään. Säännös perustuu pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta saastumiselta annetun direktiivin (80/68/ETY) 6 artiklaan, jossa edellytetään luvanvaraisuutta.

10 luvun 5 a §. Lainkohdassa ehdotetaan noudatettavaksi 10 luvun 24 c §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston päätöksen määräyksiä käsitellessä 10 luvun 3 §:n mukaista, vesistöä pienemmän uoman pilaamista koskevaa lupasia kunnan ympäristönsuojelulautakunnassa. Direktiiveihin perustuva lupatoimivalta kuuluisi 1 luvun 20 a §:n nojalla uoman koosta riippumatta aina vesioikeudelle. Tämän vuoksi 5 a §:ää sovellettaessa kysymys voisi olla vain sellaisista tapauksista, joissa luvan tarve perus-

tuu 1 luvun 20 §:ssä tarkoitettuun pilaantumisseuraukseen, mutta direktiiveistä kuitenkin johdetaan tarve säätää luvan edellytyksistä tai sisällyksestä. Käytännössä tällainen tilanne voisi 1 luvun 23 a §:n nojalla annettavista valtioneuvoston päätöksistä riippuen syntyä lähinnä niiden yhdyskuntajätevesien kohdalla, joiden päästämistä koskee direktiivi yhdyskuntajätevesien käsittelystä (91/271/ETY).

10 luvun 24 c §. Päästölupa, joka on tarpeen 1 luvun 19 tai 20 a §:n nojalla, voitaisiin evätä ja päästöjä ja luvan voimassaoloa voitaisiin ehdotuksen mukaan rajoittaa tämän pykälän nojalla annettavan valtioneuvoston päätöksen mukaisesti sen lisäksi, mitä 10 luvun 24, 24 a ja 24 b §:ssä säädetään. Valtioneuvoston päätöksellä voitaisiin myös määrätä jäteveden käsittelytasosta ja päästön ja sen vaikutusten tarkkailusta. Määräykset voisivat kuitenkin olla vain sellaisia, joita edellytetään vesiensuojelua koskevissa EY:n direktiiveissä. Jos direktiivi asettaa siirtymäajan tiettyjen vesiensuojelutoimien toteuttamiselle, on tarkoituksena, että velvoitteita noudatetaan heti kun se on Suomen olosuhteiden kannalta mahdollista.

Säännöstä sovellettaisiin puitedirektiiviin ja sen nojalla annettuihin tytärdirektiiveihin eli direktiiviin kloorialkaalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (82/176/ETY), direktiiviin kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (83/513/ETY), direktiiviin muiden alojen kuin kloorialkaalelektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/156/ETY), direktiiviin heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (84/491/ETY), direktiiviin direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista (86/280/ETY), direktiiviin direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (88/347/ETY) sekä direktiiviin direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta (90/415/ETY).

Samoin säännöstä sovellettaisiin direktiiviin yhdyskuntajätevesien käsittelystä (91/271/ETY). Viimeksi mainitun direktiivin osalta on lähdetty siitä, että kaikkia Suomen vesialueita

voidaan pitää haavoittumiselle alttiina alueina direktiivin 5 artiklassa ja II liitteessä tarkoitulla tavalla. Vesialueiden luokittelua tarkoitavaa uutta suunnittelujärjestelmää ei siten ole tarkoitus luoda.

Vesiensuojelun osalta pykälää sovellettaisiin myös sellaisiin ETA-sopimuksen liitteessä XX mainittuihin jätehuoltodirektiiveihin, jotka sisältävät vesiensuojelumääräyksiä. Tällainen on direktiivi titaanidioksiditeollisuuden jätteistä (78/176/ETY), jonka 5 artiklassa säädetään vesistö päästöjä koskevien lupien edellytyksistä. Samoin pykälää sovellettaisiin vesiensuojelun osalta direktiiviin asbestin aiheuttaman ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä ja vähentämisestä (87/217/ETY).

Pykälää sovellettaisiin siitä riippumatta, perustuuko vesioikeuden luvan tarve 1 luvun 19 §:ään vai ehdotettuun 1 luvun 20 a §:ään. Usein kysymys olisi samanaikaisesti molemmista. Ehdotetun 1 luvun 23 a §:n nojalla asetetut yleiset rajoitukset olisivat sitovia myös lupamenettelyssä.

10 luvun 24 d §. Lainkohdassa ehdotetaan otettavaksi lupaharkinnassa huomioon vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain 2 §:n 1 momentin 8 a kohdassa tarkoitettu, EY:n direktiiveissä huomioon otettavaksi säädetty vedenhankintaa tai vesiensuojelua koskeva suunnitelma tai ohjelma. Tämä koskee lähinnä ETA-sopimuksen liitteessä XX mainittua juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatuvaatimuksia koskevaa direktiiviä (75/440/ETY), juomaveden laadusta annettua direktiiviä (80/778/ETY), puitedirektiiviä, direktiiviä direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatuvaatimuksesta (86/280/ETY) sekä direktiiviä yhdyskuntajätevesien käsittelystä (91/271/ETY).

Samoin pykälä koskisi vesiensuojelun osalta titaanidioksiditeollisuutta koskevia direktiivejä, jotka on ETA-sopimuksessa ryhmitelty jätehuollon piiriin kuuluviksi. Näitä ovat direktiivi titaanidioksiditeollisuuden jätteistä (78/176/ETY), direktiivi menettelytavoista titaanidioksiditeollisuuden jätteiden vaikutuksen alaisena olevien ympäristöjen valvomiseksi ja tarkkailemiseksi (82/883/ETY) sekä direktiivi, jolla muutetaan direktiiviä 78/176/ETY titaanidioksiditeollisuuden jätteistä (83/29/ETY).

10 luvun 26 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan 10 luvun 24 c §:ssä tarkoitettua valtioneuvoston päätök-

sen nojalla toimenpiteen suorittamiselle asetettua määräaika ei saisi tämän pykälän nojalla siirtää. Säännöksellä on tarkoitus varmistaa direktiiveissä säädettyjen määräaikojen noudattaminen.

10 luvun 31 §. Pykälässä säädettäisiin velvollisuudesta hakea lupa eräiden vaarallisten aineiden päästämiseen yleiseen viemäriin. Säännös perustuu puitedirektiivin 3 artiklaan. Sitä olisi tarkoitus soveltaa direktiivin liitteen luetteloon I sisältyviin vaarallisiin aineisiin, joille on asetettu raja-arvot muissa direktiiveissä. Yksittäistapauksessa saatettaisiin lupamenettelyssä asettaa näitä vähimmäisvaatimuksia tiukempia rajoituksia. Sellaisia I luettelon aineita, joiden päästäminen viemäriin kielletään kokonaan ehdotetun 1 luvun 23 b §:n nojalla, lupanhakuvelvollisuus ei koskisi.

Yleisistä vesi- ja viemärilaitoksista annetussa laissa tarkoitettuja liittymissopimuksia ei voitaisi pitää edellä mainitussa 3 artiklassa tarkoitettuna viranomaisen lupana. Tämän vuoksi erillinen lupamenettely on tarpeen säätää niiden edellä tarkoitettujen aineiden osalta, joiden päästöjä ei kokonaan kielletä. Mainitun I luettelon ulkopuolisten teollisuusjätevesien osalta lupamenettelyä ei liittymissopimusten rinnalla edellytettäisi, vaan yleisistä vesi- ja viemärilaitoksista annetun lain 11 a §:n nojalla annettavan valtioneuvoston päätöksen määräykset eräiden teollisuusjätevesien käsittelystä ja johtamisesta viemäriin olisivat liittymissopimusten osapuolia sitovia.

Lupamenettelyssä olisi noudatettava yleisiä rajoituksia ja määräyksiä, joista valtioneuvosto pykälän nojalla päättäisi. Valtioneuvoston päätöksessä annettujen määräysten lisäksi olisi noudatettava ehdotetun 1 luvun 23 b §:n nojalla mahdollisesti asetettuja yleisiä rajoituksia, jotka ovat riippumattomia lupamenettelystä. Tarpeen mukaan lupamääräys voisi perustua myös tapauskohtaiseen vesiensuojeluharkintaan.

Edellä 10 luvun 24 c §:ssä omaksutun periaatteen mukaisesti valtioneuvoston päätöksessä ei ole tarkoitus antaa määräyksiä, jotka ainaakaan merkittävästi olisivat direktiivien säännöksiä ankarampia. Kun yleisiin viemäriin joutuvia päästöjä koskevia lupasäännöksiä ei kuitenkaan ennestään ole vesilaissa, ehdotetaan pykälän 2 momentin sanamuoto jonkin verran väljemmäksi kuin vastaava säännös sanotun 24 c §:n 2 momentissa. Muutoin lupaharkinnassa ehdotetaan soveltuvin osin noudatettaviksi 10

luvun 24 §:n mukaista lupaa koskevia säännöksiä. Huomioon olisi kuitenkin otettava, että kysymys on vain välillisesti vesistön kuormittamisesta. Pykälän mukaisella luvalla ei voitaisi antaa oikeutta vesistön pilaamiseen.

Lupaviranomaisena voisi pykälän sisältämän valtuutussäännöksen nojalla olla joko vesioikeus tai ympäristönsuojelulautakunta sen mukaan kuin valtioneuvoston päätöksessä määrätään. Tarkoituksena on, että ainakin aluksi näissä erityistä asiantuntemusta vaativissa asioissa toimivalta annetaan vesioikeudelle. Myöhemmin on tarkoitus erikseen selvittää kysymys tarkoituksenmukaisimmasta lupajärjestelmästä.

Jäteveden johtaminen yleiseen viemäriin ei välittömästi koske yksityisiä haitankärsijöitä yleisen viemärin purkukohdan alapuolisessa vesistössä ja sen rannalla. He ovat sitä vastoin asianosaisia yleisen viemärlaitoksen jätevesien vesistöön johtamista koskevassa asiassa. Ehdotetun pykälän mukaista lupa-asiaa vesioikeudessa käsiteltäessä voitaisiin näin yleensä käyttää 16 luvun 9 §:ssä säädettyä, tavanomaista yksinkertaisempaa hakemusasian tiedoksiantomenettelyä. Kysymys olisi lähinnä vesi- ja ympäristöpiirin ja viemärlaitoksen omistajan kuulemisesta.

Pykälän mukainen lupa ei tekisi tarpeettomaksi yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetun lain mukaista liittymissopimusta.

21 luvun 14 §. Lakiehdotuksen valtuutussäännökset koskevat ETA-sopimuksen liitettään alkuperäisessä muodossa. Tarkoituksena on, että myös sellaiset uudet Suomea sitoviksi tulleet direktiivit ja direktiivien muutokset, joiden luonne ja merkitys vastaa sopimukseen sisältyviä direktiivejä, voitaisiin myöhemmin panna täytäntöön valtuutussäännösten nojalla. Tästä ehdotetaan otettavaksi pykälään erityinen säännös.

Voimaantulosäännös. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen voimaantulon kanssa.

Ennen lain voimaantuloa annettuja vesilain 10 luvun 3 tai 24 §:n mukaisia lupia voitaisiin vesilain 10 luvun 24 b ja 25 §:ien tai lupaan sisältyvien määräysten estämättä määrätä tarkistettavaksi 10 luvun 24 c §:ssä tarkoitettua valtioneuvoston päätöksellä määrättävällä tavalla. Tällöin vesilain 10 luvun 25 a §:ää ei sovellettaisi.

1.2. Laki yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista

5 §. Pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi 3 momentti, jonka mukaan yleisen viemäroinnin järjestämisessä tulee ottaa huomioon, mitä ETA-sopimuksen liitteessä XX mainitussa yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä (91/271/ETY) säädetään. Säännös asettaa velvoitteita lähinnä kunnille. Direktiivin asianomaisia säännöksiä sovellettaisiin pykälän nojalla sellaisenaan.

11 a §. Säännös on tarkoitettu kattamaan yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun direktiivin 11 artiklassa ja direktiivin liitteen I kohdassa C asetetut yleiset vaatimukset yleiseen viemäriin johdettavien teollisuusjätevesien esikäsitteystä. Kun direktiivin 11 artiklassa on asiaa koskevat yleiset säädökset ja lupamenetely asetettu toistensa vaihtoehdoiksi, ei lupamenettelyä ainakaan tässä vaiheessa ehdoteta. Artiklassa edellytettävien säännösten on oltava voimassa vuoden 1993 loppuun mennessä. Erikseen on tarkoitus selvittää, onko määräykset syytä liittää kiinteämmin vesilain valvontajärjestelmään. Tällä hetkellä direktiivin vaatimukset voivat tulla esille lähinnä vesien suojelua koskevista ennakkotoimenpiteistä annetun asetuksen 5 §:n mukaisessa lausuntomenettelyssä.

Ympäristölle ja terveydelle vaarallisia aineita koskevien direktiivien säännökset aineiden johtamisesta yleiseen viemäriin tulisivat myös teollisuuden osalta sisällytettäväksi vesilain 1 luvun 23 b §:ään ja 10 luvun 31 §:ään.

12 §. Pykälän toinen virke ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä otetaan huomioon 11 a §:n sekä vesilain 1 luvun 23 b §:n ja 10 luvun 31 §:n säännökset ja niiden nojalla annettavat määräykset yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa direktiivissä edellytetyllä tavalla.

Voimaantulosäännös. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen voimaantulon kanssa.

Uudet jäteveden käsittelyvaatimukset koskisivat direktiivissä edellytetyllä tavalla myös jätevesiä, joiden päästäminen on aloitettu tai joita koskevasta liittymisestä on sovittu ennen tämän lain voimaantuloa.

1.3. Laki vesi- ja ympäristöhallinnosta

2 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 8 a kohta, jossa säädetään vesi- ja

ympäristöhallinnon tehtäväksi laatia ehdotuksia ETA-sopimuksessa, käytännössä sopimuksen liitteessä XX mainituissa direktiiveissä edellytetyiksi vedenhankintaa ja vesien suojelua koskeviksi suunnitelmiksi ja ohjelmiksi. Vesi- ja ympäristöhallinnon olisi myös huolehdittava sanotussa sopimuksessa edellytettyjen vedenhankintaa ja vesien suojelua koskevien luokitelujen, tilastojen, tiedostojen ja muiden selvitysten laatimisesta ja raportoinnista. Vesien suojelua koskevissa direktiiveissä on yleisenä velvollisuutena erilaisten suunnitelmien ja selvitysten laatiminen ja niistä raportointi.

Uudessa 3 momentissa ehdotetaan, että valtioneuvoston päätöksellä määrätään suunnitelman tai ohjelman edellyttämästä kuulemismenettelystä sekä suunnitelman tai ohjelman vahvistamisesta.

Voimaantulosäännös. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen voimaantulon kanssa.

1.4. Terveystoimilaki

52 §. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä annetaan sosiaali- ja terveysministeriölle oikeus tarvittaessa antaa määräyksiä paitsi talousveden terveydellisistä laatuvaatimuksista ja desinfioimisesta myös muista talousveden käyttökelpoisuuteen vaikuttavista laatuvaatimuksista samoin kuin vesilaitoksella ja jakeluverkossa käytettävistä talousveden kanssa kosketuksiin joutuvista materiaaleista. Säännöksellä laajennettaisiin sosiaali- ja terveysministeriön yleisten määräysten antamisvaltuus koskemaan talousveden terveydellisten laatuvaatimusten lisäksi talousveden laatuvaatimuksia yleensä. Juomaveden laadusta annetussa EY:n direktiivissä (80/778/ETY) asetettujen laatuvaatimusten velvoittavuus ei riipu siitä, perustuuko annettu

raja-arvo terveys- vai muihin vaikutuksiin. Laajentamalla pykälän alaa mahdollistetaan sanotun direktiivin täytäntöönpano, vaikka määräysten antamisvaltuutta ei ehdotetakaan rajoitettavaksi sanottuun direktiiviin.

Talousveden valmistukseen tarkoitetun pintaveden laadusta ja sitä koskevasta tarkkailusta säädetäisiin erikseen vesilain 9 luvun 3 a §:ssä.

Voimaantulosäännös. Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen voimaantulon kanssa.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotetut vesilain, yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetun lain, vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain sekä terveydenhoitolain säännökset ovat pääosin valtuutussäännöksiä. Näiden nojalla direktiivien täytäntöönpanosta määrättäisiin tarkemmin valtioneuvoston päätöksillä ja sosiaali- ja terveysministeriön päätöksellä yleisperusteluissa selostetulla tavalla.

Luonnokset edellä tarkoitetuiksi päätöksiksi sisältyvät VESTA-toimikunnan mietintöön. Päätösten viimeistely luonnoksista pyydettyjen lausuntojen pohjalta on kesken, minkä vuoksi luonnoksia ei ole voitu ottaa hallituksen esityksen liitteiksi.

3. Voimaantulo

Koska lainmuutosten on tultava voimaan samanaikaisesti ETA-sopimuksen kanssa, ehdotetaan, että voimaantuloajankohdasta säädetään asetuksella.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**vesilain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/61) 1 lukuun uusi 20 a, 22 a, 23 a ja 23 b §, 9 lukuun uusi 3 a § ja luvun 16 §:ään uusi 2 momentti, 10 lukuun uusi 5 a, 24 c ja 24 d §, luvun 26 §:ään, sellaisena kuin se on 5 päivänä huhtikuuta 1991 annetussa laissa (629/91), uusi 2 momentti ja lukuun uusi 31 § sekä 21 lukuun uusi 14 § seuraavasti:

1 luku**Yleisiä säännöksiä***Käytön yleiset rajoitukset***20 a §**

Sen lisäksi, mitä 19 ja 20 §:ssä säädetään, on vesioikeuden lupa tarpeen sellaisille päästöille sanotuissa pykälissä tarkoitettuihin vesiin, joista valtioneuvoston päätöksellä näin erikseen määrätään. Tämän pykälän nojalla annettava määräys voi koskea vain sellaisia päästöjä, joita tarkoitetaan niissä asianomaisissa Euroopan yhteisöjen (EY) direktiiveissä, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta luvasta on muutoin voimassa, mitä 19 §:ssä edellytetystä luvasta säädetään.

22 a §

Edellä 22 §:ssä tarkoitettuna toimenpiteenä pidetään myös toimenpidettä, josta valtioneuvoston päätöksellä näin erikseen määrätään. Tällaisen toimenpiteen aiheuttamaan pohjaveden pilaantumiseen ei sovelleta 22 §:n 2 momenttia.

Tämän pykälän nojalla annettava määräys voi koskea vain sellaisia toimenpiteitä, joita tarkoitetaan niissä asianomaisissa EY:n direktiiveissä, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX.

23 a §

Valtioneuvoston päätöksellä voidaan määrätä, että ympäristölle tai terveydelle vaarallista ainetta ei saa johtaa vesistöön tai tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettuun uomaan tai altaaseen taikka että sitä voidaan johtaa näihin vain päätöksestä ilmenevin edellytyksin ja rajoituksin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määräys voi koskea vain aineita, joita tarkoitetaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX mainitun tiettyjen yhteisön vesiympäris-

töön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun EY:n neuvoston direktiivin (76/464/ETY) liitteen luettelossa I.

Mitä tässä pykälässä säädetään vaarallisten aineiden johtamisesta vesistöön, koskee myös sellaista puhdistamolietteen päästämistä vesiin, jota tarkoitetaan 2 momentissa tarkoitettussa liitteessä mainitussa yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa EY:n neuvoston direktiivissä (91/271/ETY).

23 b §

Valtioneuvoston päätöksellä voidaan määrätä, että ympäristölle tai terveydelle vaarallista ainetta ei saa johtaa yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetun lain (982/77) mukaiseen yleiseen viemäriin tai että sitä voidaan johtaa sanottuun viemäriin vain päätöksestä ilmenevin edellytyksin ja rajoituksin.

Tämän pykälän nojalla annettava määräys voi koskea vain aineita, joita tarkoitetaan 23 a §:n 2 momentissa mainitun direktiivin liitteen luettelossa I.

9 luku**Veden johtaminen nesteinä käytettäväksi ja pohjaveden ottaminen***Veden johtaminen***3 a §**

Johdettaessa vettä vesistöstä yhdyskunnan tarpeisiin on noudatettava, mitä valtioneuvoston päätöksellä määrätään Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX mainittujen EY:n direktiivien täytäntöönpanemiseksi tarvittavista raakaveden laatuvaatimuksista sekä juomavettä valmistavan laitoksen omistajan tarkkailu- ja ilmoitusvelvollisuudesta.

16 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun veden johtamiseen on saatava vesioikeuden lupa. Lupaa ei saa myöntää, jos toimenpiteestä voi aiheutua 1 luvun 22 §:ssä tarkoitettu seuraus tai jos toimenpide on 1 luvun 22 a §:n vastainen. Luvasta on muutoin voimassa, mitä tämän luvun 8 §:n mukaisesta luvasta säädetään.

10 luku

Jätevedet ja muut vesistöä pilaavat aineet

5 a §

Jos 3 §:ssä tarkoitettua päästöä on määrätty 24 c §:ssä tarkoitettulla valtioneuvoston päätöksellä, on 3 ja 5 §:n estämättä sovellettava sanottua valtioneuvoston päätöstä.

24 c §

Sen estämättä, mitä 24, 24 a tai 24 b §:ssä säädetään, on 24 §:ssä tarkoitettu lupa evättävä sekä lupaan otettavin määräyksin päästöä ja luvan voimassaoloa rajoitettava, jätevettä käsiteltävä ja päästöä ja sen vaikutuksia tarkkailtava vähintään siten, kuin valtioneuvoston päätöksellä erikseen määrätään.

Tämän pykälän nojalla voidaan määrätä vain rajoituksia ja toimenpiteitä, joita edellytetään niissä asianomaisissa EY:n direktiiveissä, joihin viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX.

24 d §

Sen estämättä, mitä 24, 24 a tai 24 b §:ssä säädetään, on 24 §:ssä tarkoitettun luvan edellytyksiä tutkittaessa ja lupamääräyksiä asetettaessa otettava huomioon vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain 2 §:n 1 momentin 8 a kohdassa tarkoitettu vahvistettu suunnitelma tai ohjelma, jos tätä edellytetään sellaisessa EY:n direktiivissä, johon viitataan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX.

26 §

Tämän pykälän nojalla ei saa siirtää määrää aikaa, joka on asetettu 24 c §:ssä tarkoitettun valtioneuvoston päätöksen nojalla.

31 §

Aineen päästämiseen yleisistä vesi- ja viemärilaitoksista annetun lain mukaiseen yleiseen viemäriin on haettava vesioikeuden tai kunnan ympäristönsuojelulautakunnan lupa, jos valtioneuvoston päätöksellä näin erikseen määrätään. Valtioneuvoston päätöksellä määrätään myös luvan yleisistä edellytyksistä sekä päästämistä koskevien lupamääräysten ja tarkkailuvelvoitteiden asettamisesta. Luvasta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä 24 §:n mukaisesta luvasta säädetään.

Tämän pykälän nojalla annettava määräys voi koskea vain sellaisia aineita, joita tarkoitetaan 1 luvun 23 a §:n 2 momentissa mainitun direktiivin liitteen luettelossa I.

21 luku

Erityisiä määräyksiä

14 §

Mitä tässä laissa säädetään Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX mainituista EY:n direktiiveistä, koskee myös sellaista sopimuksen 98 artiklassa tarkoitettua päätöstä liitteen muuttamisesta, jonka merkitys ja luonne on aikaisempaan verrattava.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ennen tämän lain voimaantuloa annettu vesilain 10 luvun 3 tai 24 §:n mukainen lupa voidaan saman luvun 24 b ja 25 §:n sekä lupaan sisältyvän määräyksen estämättä määrätä tarkistettavaksi 10 luvun 24 c §:ssä tarkoitettussa valtioneuvoston päätöksellä määrättävällä tavalla. Vesilain 10 luvun 25 a §:ää ei tällöin sovelleta.

2.

Laki**yleisistä vesi- ja viemärilaitoksista annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yleisistä vesi- ja viemärilaitoksista 23 päivänä joulukuuta 1977 annetun lain (982/77) 12 § sekä
lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 11 a § seuraavasti:

5 §

Kunnan velvollisuudesta viemäriönnin järjestämiseen on lisäksi voimassa, mitä Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX mainitussa yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivissä (91/271/ETY) säädetään.

11 a §

Yleisen vesi- ja viemärilaitoksen viemäriin johdettavan jäteveden laadusta ja esikäsittelyä voidaan määrätä valtioneuvoston päätöksellä.

Tämän pykälän nojalla voidaan antaa vain sellaisia määräyksiä, joita edellytetään 5 §:n 3 momentissa mainitussa direktiivissä.

12 §

Yleiseen vesi- ja viemärilaitokseen liittymisestä ja liittymisehdoista tehdään laitoksen ja liittyjän kesken sopimus. Sopimus ei saa olla 11 §:ssä tarkoitettujen yleisten määräysten, 11 a §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston päätöksen, vesilain 1 luvun 23 b §:n nojalla annettujen määräysten tai vesilain 10 luvun 31 §:n mukaisen luvan ehtojen vastainen. Laitoksen ja liittyjän keskinäisestä suhteesta on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämä laki koskee myös sellaista jäteveden johtamista, joka on aloitettu tai josta on sovittu ennen tämän lain voimaantuloa.

3.

Laki**vesi- ja ympäristöhallinnosta annetun lain 2 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään vesi- ja ympäristöhallinnosta 17 päivänä tammikuuta 1986 annetun lain (24/86) 2 §:n 1 momenttiin uusi 8 a kohta ja 2 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Vesi- ja ympäristöhallinnon tulee:

8 a) laatia ehdotuksia Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa edellytetyksi vedenhankintaa ja vesiensuojelua koskeviksi suunnitelmiksi ja ohjelmiksi sekä huolehtia sanotussa sopimuksessa edellytettujen vedenhankintaa ja vesiensuojelua koskevien luokitte-
 lujen, tilastojen, tiedostojen ja muiden selvitysten laatimisesta ja raportoinnista sopimuksessa edellytetyllä tavalla;

Valtioneuvoston päätöksellä määrätään 1 momentin 8 a kohdassa tarkoitetun suunnitelman tai ohjelman edellyttämästä kuulemismenettelystä sekä suunnitelman tai ohjelman vahvistamisesta.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

4.

Laki**terveydenhoitolain 52 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 52 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä elokuuta 1992 annetussa laissa (767/92), seuraavasti:

52 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa määräykset talousveden laatuvaatimuksista ja talousvesitutkimuksista samoin kuin talousveden desinfioimisesta, käsittelyyn käytettävistä aineista, johtamis- ja käsittelylaitteiden materiaaleista ja muista veden terveydelliseen laatuun vaikuttavista seikoista. Talousveden

valmistukseen tarkoitetun pintaveden laadusta ja sitä koskevasta tarkkailusta säädetään erikseen vesilaissa (264/61).

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettyäänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Oikeusministeri *Hannele Pokka*

2.

Laki

yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yleisistä vesi- ja viemärlaitoksista 23 päivänä joulukuuta 1977 annetun lain (982/77) 12 § sekä
lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti ja lakiin uusi 11 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Kunnan velvollisuudesta viemäröinnin järjestämiseen on lisäksi voimassa, mitä Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä XX mainitussa yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetussa Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivissä (91/271/ETY) säädetään.

11 a §

Yleisen vesi- ja viemärlaitoksen viemäriin johdettavan jäteveden laadusta ja esikäsittelystä voidaan määrätä valtioneuvoston päätöksellä.

Tämän pykälän nojalla voidaan antaa vain sellaisia määräyksiä, joita edellytetään 5 §:n 3 momentissa mainitussa direktiivissä.

12 §

Yleiseen vesi- ja viemärlaitokseen liittymisestä ja liittymisehdoista tehdään laitoksen ja liittyjän kesken sopimus. Sopimus ei saa olla 11 §:ssä tarkoitettujen yleisten määräysten vastainen. Laitoksen ja liittyjän keskinäisestä suhteesta on lisäksi voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

12 §

Yleiseen vesi- ja viemärlaitokseen liittymisestä ja liittymisehdoista tehdään laitoksen ja liittyjän kesken sopimus. Sopimus ei saa olla 11 §:ssä tarkoitettujen yleisten määräysten, 11 a §:ssä tarkoitetun valtioneuvoston päätöksen, vesilain 1 luvun 23 b §:n nojalla annettujen määräysten tai vesilain 10 luvun 31 §:n mukaisen luvan ehtojen vastainen. Laitoksen ja liittyjän keskinäisestä suhteesta on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettyinä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämä laki koskee myös sellaista jäteveden johtamista, joka on aloitettu tai josta on sovittu ennen tämän lain voimaantuloa.

4.

Laki

terveydenhoitolain 52 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 52 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä elokuuta 1992 annetussa laissa (767/92), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

52 §

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa yleisiä määräyksiä ja ohjeita talousveden desinfioinnista ja terveydellisistä laatuvaatimuksista sekä tarpeellisista tutkimuksista samoin kuin siitä, mitä aineita talousveden käsittelyyn saa käyttää.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa määräykset talousveden laatuvaatimuksista ja talousvesitutkimuksista samoin kuin talousveden desinfioimisesta, käsittelyyn käytettävistä aineista, johtamis- ja käsittelylaitteiden materiaaleista ja muista veden terveydelliseen laatuun vaikuttavista seikoista. Talousveden valmistukseen tarkoitetun pintaveden laadusta ja sitä koskevasta tarkkailusta säädetään erikseen vesilaissa (264/61).

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

